

Sygn. akt *XVII AmE 226/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
------------------	------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. oraz (...) Spółki Akcyjnej Oddział B.
w B.

o ustalenie, że wstrzymanie dostaw energii elektrycznej było uzasadnione

na skutek odwołania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 31 maja 2019 roku, Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. zasądza od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 737 (siedemset trzydzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt *XVII AmE 226/19*

UZASADNIENIE

Wyroku z 29 października 2020 r.

Decyzją z 31 maja 2019 r., znak: (...) (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, na podstawie art. 8 ust. 1 w związku z art. 6b ust. 2 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 i 730 z późn. zm.) w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektów zlokalizowanych w S. (punkt poboru energii elektrycznej: nr (...) (...)) oraz S. (punkt poboru energii elektrycznej: nr (...) (...)), dokonanego przez (...) S.A. na zlecenie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 10 grudnia 2018 r. postanowił

stwierdzić, że wstrzymanie dostaw energii do obiektów Spółki (S., S.) w dniu 10 grudnia 2018 r. – na zlecenie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. było **nieuzasadnione**.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła strona powodowa, zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego:

1. art. 77 § 1 i art. 80 w zw. z art. 7 k.p.a. poprzez brak należytej oceny zebranego materiału dowodowego z jednoczesnym brakiem należytego ustosunkowania się do zarzutów Skarżącego odnośnie prawidłowości jego działania w zakresie możliwości skorzystania z prawa do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektów zlokalizowanych w S. i S., dokonanego przez (...) S.A. na zlecenie Skarżącego w dniu 10 grudnia 2018 r.,

2. art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a. poprzez nie zawieszenie z urzędu postępowania w sytuacji, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależało od wydania uprzedniego rozstrzygnięcia postępowania wytoczonego przez Wnioskodawcę Skarżącemu, toczącego się obecnie przed Sądem Okręgowym w Warszawie,

3. art. 77 § 1 i art. 80 w zw. z art. 7 k.p.a. poprzez brak należytej oceny zebranego materiału dowodowego poprzez błędne przyjęcie, iż:

a. nie została spełniona pierwsza z przesłanek wymienionych w przepisie art. 6b ust. 2 prawa energetycznego tj. bezsporność roszczenia, ponieważ odbiorca kwestionował zasadność podwyżki, podczas gdy to organ powinien ustalić czy owa sporność roszczenia ma charakter obiektywny, czy też jest wynikiem przyjętej przez wnioskodawcę linii obrony, która miałaby uchronić go od odpowiedzialności za nieuregulowanie zobowiązań wobec Skarżącego w terminie,

b. podstawą złożenia wniosku o wstrzymanie dostaw energii było wystąpienie opóźnienia w opłaceniu należności za energię elektryczną z tytułu faktury VAT z dnia 9 listopada 2018 r. nr (...) z terminem płatności na dzień 23 listopada 2018 r. podczas gdy podstawą wstrzymania było opóźnienie przekraczające ponad 30 dni w zakresie płatności za fakturę rozliczeniową nr (...) z dnia 9 października 2018 r. z terminem płatności 23 października 2018 r.

c. w związku ze zmianą w dniu 30 października 2018 r. wszystkich wystawionych przez Skarżącego nierozliczonych faktur szacunkowych to także (...) z dnia 9 października 2018 r. nie odpowiadała rzeczywistemu stanowi rzeczy, podczas gdy faktura ta po pierwsze nie była fakturą szacunkową, lecz rozliczeniową, zaś po drugie nawet po zmianie z cen energii w zakresie tej faktury nic z punktu widzenia spełnienia przesłanek do wstrzymania dostaw energii się nie zmieniło, gdyż wnioskodawca nadal posiadał zadłużenie wobec Skarżącego zaś opóźnienie w zakresie płatności wymagalnych kwot przekraczało 30 dni,

d. wnioskodawca nie był w stanie określić nawet jakie jest „rzeczywiste bieżące oczekiwane saldo należności przez Sprzedawcę” podczas gdy na chwilę wstrzymania dostaw energii elektrycznej przez Skarżącego saldo to było bezsporne, gdyż korekta do faktury (...) z dnia 9 października 2018 r. została wystawiona dopiero w dniu 28 stycznia 2019 r. a więc po ponad 1.5 miesiąca od wstrzymania dostaw do Wnioskodawcy

4. art. 7, 77, 80 k.p.a. poprzez nieprzeprowadzenie przez Prezesa URE postępowania wyjaśniającego w zakresie, w jakim przeprowadzenie tego postępowania było niezbędne do dokonania oceny zasadności podwyżki przez Skarżącego ceny energii w ramach zawartej z odbiorcą końcowym umowy, co potwierdziłoby że roszczenie Skarżącego wobec odbiorcy końcowego miało obiektywnie rzecz biorąc charakter bezspornym zaś odbiorca końcowy nie miał przesłanek do tego aby kwestionować zarówno wysokość, jak również zasadność dokonanej przez Skarżącego podwyżki,

oraz naruszenie przepisów prawa materialnego:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 6b ust. 2 ustawy prawo energetyczne poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, iż Skarżący nie miał uprawnienia do wstrzymania dostaw energii Wnioskodawcy, podczas gdy zgodnie ze stanem faktycznym sprawy zostały spełnione wszystkie przesłanki do wstrzymania dostaw,

2. naruszenie prawa materialnego tj. przepisu art. 6b ust. 2 ustawy – prawo energetyczne poprzez błędne przyjęcie, iż dyspozycja niniejszego przepisu nakładała na Skarżącego wymóg uprzedniego skierowania do odbiorcy przed dokonaniem wstrzymania określonego powiadomienia o zamiarze wstrzymania dostaw, podczas gdy warunek ten występuje w przepisie art. 6b ust. 3 ww. ustawy i został zastrzeżony jedynie w odniesieniu do gospodarstw domowych, a nie zaś do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą przez co nie ma zastosowania w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego, wniósł o:

1. zmianę zaskarżonej decyzji poprzez orzeczenie, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do obiektów (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. zlokalizowanych w miejscowości S. oraz w S. w dniu 10 grudnia 2018 r. na zlecenie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. było uzasadnione,
2. zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie,
3. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy Prezesowi Urzędu w W. do ponownego rozpoznania,
4. zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na odwołanie, zainteresowany – (...) Sp. z o.o. w S. ((...)), wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie na rzecz zainteresowanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. jest koncesjonowanym przedsiębiorstwem obrotu energią elektryczną wykonującym tą działalność w oparciu o koncesję nr (...) /D./ (...), udzieloną decyzją Prezesa URE z dnia 11 kwietnia 2017 r. nr D.(...) z późniejszymi zmianami na okres od 2 maja 2017 r. do 31 grudnia 2027 r.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 21 listopada 2017 r. (...) Sp. z o. o. z siedzibą w S. zawarły z (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. „Umowę sprzedaży energii elektrycznej dla biznesu nr (...)”, określając w jej treści gwarantowane (stałe) ceny energii elektrycznej oraz sposób rozliczania oparty o rzeczywiste zużycie tej energii.

Dowód: Umowa sprzedaży energii elektrycznej dla biznesu (...) z 21 listopada 2017 r., k. 202 akt adm. wraz z załącznikami.

W treści ww. umowy strony ustaliły dla poszczególnych stref punktów poboru energii elektrycznej, tj. w S. i w S., przewidywane roczne zużycie energii elektrycznej oraz gwarantowaną cenę za 1 MWh energii elektrycznej w czasie trwania umowy od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r. na **220 zł netto** za 1 MWh.

Dowód: Załącznik nr 1 do Umowy nr (...), k. 204-205 akt adm.

Aneksem nr (...) z dnia 21 listopada 2017 r. strony postanowiły o zmianie treści Rozdziału 2 pkt 7, nadano mu brzmienie: „Z zastrzeżeniem dalszych postanowień niniejszego ustępu oraz innych postanowień Umowy oraz OWU, cena netto za jedną MWh energii elektrycznej zostaje określona przez Strony w Załączniku nr 1 do umowy i Cenniku. Strony zgodnie postanawiają że w przypadku:

- (1) Zmian obowiązujących przepisów dotyczących podatku akcyzowego,

(2) Zmian przepisów przewidujących obowiązek uzyskiwania przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną i przedstawiania do umorzenia innego jeszcze rodzaju lub rodzajów świadectw pochodzenia potwierdzającego lub potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej w innych źródłach energii,

cena sprzedaży energii elektrycznej ulegnie zwiększeniu o kwotę równą sumie kosztów z powyższych tytułów. Jeżeli rzeczywiste zużycie po strefach energii elektrycznej przez Odbiorcę będzie niższe/wyższe o ponad 20% od zamówionego, wskazanego w Załączniku nr 1 do Umowy, Strony zgodnie potwierdzają, iż cena za MWh energii elektrycznej zostanie ponownie skalkulowana. Zmiana ceny spowodowana opisanymi okolicznościami obowiązywać będzie od chwili zajścia powyżej wymienionych zmian, a w razie ich wejścia w życie w trakcie trwania Okresu Rozliczeniowego należność Sprzedawcy energią elektryczną sprzedaną w danym Okresie Rozliczeniowym obliczona zostanie przy uwzględnieniu ilości energii elektrycznej dostarczonej przed wejściem w życie zmian oraz ilości energii elektrycznej dostarczonej po wejściu w życie tych zmian.”.

Dowód: Aneks nr (...) Do Umowy i Ogólnych Warunków Umowy z dnia 21 listopada 2017 r., k. 209-210 akt adm.

Kolejno, aneksem nr (...) z dnia 21 listopada 2017 r. dokonano zmian w załączniku nr 1 do ww. umowy. Rozszerzona została gwarancja ceny na okres od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r. we wszystkich strefach na **222,30 zł netto** za 1 MW.

Dowód: Aneks nr (...) Do Umowy Sprzedaży Energii Elektrycznej z dnia 21 listopada zawarty dn. 2 marca 2018 r., k. 211-211v akt adm.

Pismem datowanym na 24 sierpnia 2018 r. (...) Sp. z o.o. zostały poinformowane przez (...) Sp. z o.o., iż z uwagi na wystąpienie różnicy 20% w rzeczywistym zużyciu po strefach energii elektrycznej, w stosunku do zamówionego zużycia określonego w Załączniku nr 1 do Umowy, które zaistniało w pierwszej połowie 2018 r., mając na uwadze treść rozdz. 2 ust. 7 pkt Ogólnych Warunków Umowy stanowiących Załącznik nr 2 do Umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z dnia 21 listopada 2017 r., Aneksem nr (...) oraz Aneksem nr (...), dokonano zmiany ceny energii elektrycznej określonej w obowiązującej stronie umowy”.

W ww. piśmie określono iż zmiany te obowiązują od 1 sierpnia 2018 r. Dla obu punktów poboru we wszystkich strefach cena wynosi **390,96 zł netto za 1 MWh**.

Dowód: Pismo (...)Sp. z o. o. z dnia 24 sierpnia 2018 r., k. 42 akt adm.

Następnie, Sprzedawca skierował do (...) Sp. z o.o. pismo z dnia 30 listopada 2018 r., w którym zawarł informację o wzroście od 1 sierpnia 2018 r. ceny energii elektrycznej do **598,17 zł netto za 1 MWh**.

Dowód: Pismo (...) Sp. z o. o. z dnia 30 listopada 2018 r., k. 52 akt adm.

Pismem z dnia 26 listopada 2018 r. Sprzedawca wezwał Odbiorcę do natychmiastowego uregulowania należnej sumy, wynikającej z faktury nr (...) z dnia 9 listopada 2018 r. z terminem płatności w dniu 23 listopada 2018 r. Pismo stanowiło wezwanie do zapłaty kwoty netto w wysokości 363,005,57 zł. Sprzedawca poinformował, iż w braku zapłaty ww. sumy skorzysta z prawa wyłączenia dostaw energii.

Dowód: Powiadomienie o planowanym wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej z dnia 26 listopada 2018 r., k. 4 akt adm.

W dniu 5 grudnia 2018 r. (...) Sp. z o.o. skierowała do dystrybutora energii elektrycznej – (...) S.A. zlecenie wstrzymania dostaw energii elektrycznej.

Dowód: Zlecenie OT nr (...) z dnia 5 grudnia 2018 r., k. 17 akt adm., Zlecenie OT nr (...) z dnia 5 grudnia 2018 r., k. 119 akt adm.

Wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do obiektu wnioskodawcy zostało zrealizowane w dniu 10 grudnia 2018 r.

Dowód: Pismo(...)S.A. z 13 grudnia 2018 r., k. 17 akt adm.

Pismem z dnia 10 grudnia 2018 r. (...) Sp. z o.o. w S. (Wnioskodawca) wystąpiła do Prezesa URE z wnioskiem o rozstrzygnięcie w trybie art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektów Wnioskodawcy zlokalizowanych:

1. W S. (punkt poboru energii elektrycznej: nr (...)(...)),
2. W S. (punkt poboru energii elektrycznej: nr (...)(...))

Dokonanego na zlecenie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., przez (...) S.A. Oddział B. oraz o wydanie w trybie art. 8 ust. 2 ww. ustawy postanowienia określającego warunki kontynuowania dostaw energii elektrycznej do ww. obiektów do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu. Zdaniem wnioskodawcy wstrzymanie dostaw energii elektrycznej nie miało oparcia w treści regulujących te kwestie przepisów art. 6b ustawy – Pe, mianowicie nie miała miejsca 30-dniowa zwłoka w zapłacie za świadczenie.

Dowód: (...) Sp. z o.o. z 10 grudnia 2018 r., k. 20-25 akt adm.

(...) Sp. z o.o. stała na stanowisku, iż z uwagi na jednostronne poinformowanie (...) Sp. z o.o., o wzroście ceny, wnioskodawca pozostaje w zwłoce w zapłacie za energię elektryczną 30 dni.

Dowód: (...) Sp. z o. o. z dnia 18 grudnia 2018 r., k. 119-123 akt adm.

(...) Sp. z o.o., wyjaśniły, iż terminowo regulowały płatności za świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej na rzecz (...) S.A. Spółka wskazała, iż uiszczala opłaty za energię elektryczną, stosownie do ustaleń zawartych w umowie na rzecz (...) Sp. z o. o. (cena zawarta w umowie i zawartym do niej aneksie).

Dowód: (...) Sp. z o.o. z 15 lutego 2019 r., k. 96 akt sąd.

Decyzją z 31 maja 2019 r., będącą przedmiotem niniejszego postępowania, Prezes URE orzekł, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do obiektów wnioskodawcy było nieuzasadnione.

Dowód: Decyzja Prezesa URE z 31 maja 2019 r. k. 5- 21 akt sąd.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przepis art. 6b ustawy – Prawo energetyczne (dalej jako: Pe) reguluje warunki oraz zasady wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii.

Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c ww. ustawy, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności (art. 6b ust. 2 ustawy Pe).

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było to, czy wstrzymanie dostaw energii elektrycznej w dniu 10 grudnia 2018 r. do dwóch obiektów: w S. i w S. było uzasadnione.

W ocenie powoda, podstawą do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do wskazanych obiektów była zaległość wynikająca z faktury nr (...) – zawarta w zawiadomieniu o planowanym wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej z dnia 26 listopada 2018 r. Powód stwierdził, iż zaszyły przesłanki wynikające z przepisu art. 6b ust. 2 Pe, uprawniające przedsiębiorstwo do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektów objętych umową zawartą między stronami.

Za kardynalną przesłankę warunkującą możliwość wstrzymania dostarczania energii przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii przyjmuje się brak uiszczenia przez odbiorcę należności za usługi przesyłu lub pobrane paliwo czy też energię mimo upływu 30 dni po terminie płatności. Powód nie wykazał, jakoby zainteresowany (...) pozostawał w zwłoce za sprzedaną energię elektryczną co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. Prawidłowe jest zatem uznanie, iż w przedmiotowej sprawie, ów należność stanowiła kwestię sporną.

Powodowa spółka poinformowała zainteresowanego (...) o zadłużeniu wynikającym z faktury z dnia 9 listopada 2018 r. nr (...) w wysokości 446,496,85 zł brutto z datą płatności na 23 listopada 2018 r. Zawiadamiając jednocześnie, pod groźbą wstrzymania dostaw energii elektrycznej, iż nieprzekraczalny termin zapłaty przypada na dzień 27 listopada 2018 r. Faktyczne wstrzymanie dostaw nastąpiło natomiast 10 grudnia 2018 r., w oparciu o zwłokę wynikającą z niniejszej faktury. Nie budzi wątpliwości Sądu, iż wobec sprzecznych i niejednoznacznych komunikatów powoda oraz wobec braku prawidłowego określenia zadłużenia odbiorcy, wstrzymanie dostaw energii elektrycznej nastąpiło bez zachowania należytej staranności i rzetelności, wymaganej od podmiotu koncesjonowanego.

Zdaniem Sądu, nie można mówić o zwłoce odbiorcy, jeżeli odbiorca nie spełnia świadczenia, którego wysokość, jak również tożsamość są przez powoda błędnie wskazane. Mianowicie, faktura z 9 października 2018 r. oraz z dnia 9 listopada 2018 r., zawierała cenę energii elektrycznej za 1 MWh wynoszącą 390,96 zł, zaś w piśmie z dnia 30 listopada 2018 r. cena ta wynosiła już 598,17 zł za 1 MWh od 1 sierpnia 2018 r. Jak również ustalono, faktury te zostały w późniejszym terminie skorygowane – faktura z 9 października 2018 r. z terminem płatności do 23 października 2018 r., fakturą korygującą z 28 stycznia 2019 r. nr (...), natomiast faktura z 9 listopada 2018 r., fakturą korygującą z 28 stycznia 2019 r. nr (...). Takie działanie spółki, rodzi podejrzenie, iż nie była ona w stanie jednoznacznie wskazać, jakie jest rzeczywiste, bieżące saldo należności zainteresowanego (...).

Zasadniczo, to po stronie Sprzedawcy istnieje obowiązek wykazania zwłoki z zapłatą należności za pobraną energię elektryczną przez Odbiorcę. Wstrzymanie dostarczania jest dopuszczalne jedynie w sytuacji, gdy odbiorca należności faktycznie nie uiszczył 30 dni po terminie płatności i po uprzednim wystosowaniu przez przedsiębiorstwo energetyczne na piśmie do odbiorcy powiadomienia o pozostawaniu przez niego w zwłoce w płatnościach i wiążących się z tym konsekwencjach. Jednak, jak już wskazano wyżej, nie można mówić o zwłoce odbiorcy, jeżeli żądana przez przedsiębiorstwo energetyczne "zaległa" zapłata z tytułu dostaw energii jest należnością sporną.

Zdaniem Sądu, nie można jednoznacznie stwierdzić, jakoby okoliczności niniejszej sprawy wskazywały jednoznacznie na zwłokę w płatności po stronie odbiorcy. Co więcej, procedura zawarta w przepisach prawa energetycznego – art. 6b ust. 1-4 jest obligatoryjna, a jej niezachowanie musiało skutkować stwierdzeniem o nieuzasadnionym wstrzymaniu dostaw energii elektrycznej.

Sąd orzekający w niniejszym składzie, pragnie również zauważyć, iż działanie powoda stanowi wyraz niezachowania należytej staranności w zakresie podejmowanych czynności. Komunikaty kierowane do odbiorcy były nierzetelne, brak spójności w ich formułowaniu dowodzi, iż powód, stosując nieuprawniony nacisk na odbiorcy, mimo wyraźnie zakwestionowanego przez niego stanowiska spółki, dokonał wstrzymania dostaw energii elektrycznej.

Wstrzymanie dostaw energii stanowi bardzo dotkliwą sankcję. Z takiego uprawnienia przedsiębiorstwo powinno korzystać w sposób powściągliwy, zgodny z zawartą umową i jedynie w sytuacjach nie budzących wątpliwości, co

do zaistniałego stanu faktycznego. W tym stanie rzeczy należy dodać, że jeżeli możliwość wstrzymania dostaw jest uzależniona wyłącznie od decyzji przedsiębiorstwa, to podjęcie decyzji tak dotkliwej dla każdego odbiorcy, powinno być uczynione z zachowaniem zasad szczególnie wymaganej staranności, wymaganej od przedsiębiorcy działającego na rynku regulowanym (wyr. SA w Warszawie z 9 czerwca 2015 r., sygn. akt VI ACa 1121/14, System Informacji Prawnej Legalis nr 1360386).

Nie bez znaczenia pozostaje również kwestia niemalże trzykrotnego podwyższenia zainteresowanemu ceny energii. Cena ta od 1 sierpnia 2018 r. wzrosła dla obu punktów poboru (S. i S.) do 390,96 zł netto za 1 MWh. Zaś w kolejnym piśmie z 30 listopada 2018 r. powód poinformował o ponownym wzroście od 1 sierpnia 2018 r. – do 598,17 zł netto. Zgodnie z załącznikiem nr 1 jak również z Ogólnymi Warunkami Umowy – ilość deklarowanego zużycia energii powinna być rozliczana w systemie rocznym.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia przez pozwanego przepisów postępowania administracyjnego, Sąd Okręgowy podziela utrwalone w judykaturze stanowisko, trafnie przytoczone także przez Prezesa URE w treści zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym tego typu zarzuty nie są skuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, z uwagi na to, iż Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05).

Mając na uwadze okoliczności jakie miały miejsce w sprawie, Sąd podziela stanowisko Prezesa URE, zgodnie z którym wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do obiektów: w S. i w S., zważywszy na naruszenie art. 6b ust. 2 ustawy Pe, było nieuzasadnione.

Sąd mając na uwadze treść art. 148¹ § 1 i 3 k.p.c., uznał, że wobec zajęcia stanowiska przez strony co do sprawy w odwołaniu i odpowiedzi na odwołanie oraz wobec tego, że strony nie złożyły wniosku o przeprowadzenie rozprawy, istnieją przesłanki do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód jako przegrywający sprawę jest zobowiązany do zwrotu pozwanemu - Prezesowi URE oraz zainteresowanemu (...) Sp. z o.o. w S., kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, wynikające z § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, a w przypadku zainteresowanego także opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł (737 zł).

SSO Dariusz Dąbrowski